

Små konstnärer gör STOR KONST

Att barn kan göra fina teckningar vet alla. Men hur många är beredda att kalla det konst? På Det Internasjonale Barnekunstmuseum i Oslo tas barnens konstskapande på största allvar. Här finns bilder från barn i 185 länder och konstupplevelsen är minst lika stark som vid vilken "vuxen" konstutställning som helst.

Museet ligger i en vanlig gammal villa strax utanför centrala Oslo. Det är inte helt lätt att hitta rätt, men väl inne får man lön för mödan. Där öppnar sig en fantastisk bildvärld i tre våningar. Från golv till tak, i trappor, burspråk och prång sitter bilder i sprakande färger och med starka uttryck.

– Här får du se världen genom barnens ögon, säger Angela Goldin när hon visar runt.

Det är minst sagt trångt på museet. Inte bara för att huset är litet utan också för att ett antal barngrupper är på besök samtidigt. De får dels en duvning i att spela afrikanska trummor men också en guidad visning.

– Barnen blir ofta inspirerade att skapa egna bilder efter besöket, säger Angela Goldin.

Ja, här finns verkligen gott om förebilder för skaparsugna barn.

Ibland är det nästan så man undrar om det verkligen är barn som har målat?

– Många vuxna stirrar sig blinda på upphovsmannens ålder. Men det finns talanger inom alla områden så varför inte inom konsten? säger Angela Goldin.

– Får barnen bara rätt uppbackning och bra material att jobba med så blir också resultatet bra.

Museet startades av Angelas styvfar och mor, Rafael och Alla Goldin. Rafael, rysk jude och filmare, kom till Norge 1973 med sin första hustru och deras son. Paret skildes dock och Rafael miste kontakten med sin son.

För att bearbeta detta bestämde han sig för att göra en film om barns förhållande till sina fäder. Han gav sig ut för att möta barn som i bild fick beskriva sina känslor.

När filmen efter några år var färdig satt han med tusentals barn-teckningar i famnen.

– Några av dem gav honom en riktig konstupplevelse, berättar Angela Goldin. Han kände att han ville göra något med dem.

Under arbetet med filmen hade Rafael träffat Alla och tillsammans bestämde de sig för att försöka skapa ett museum för barnkonsten.

– Det finns många museer där barn kan aktivera sig, men inga där barn får visa sig, säger Angela.

Att få stöd för idén var dock inte det lättaste. Bara begreppet barnkonst visade sig svårsmält för många. Barn gör teckningar, inte konst, fick paret Goldin höra från barnpsykologer och andra.

Även ekonomiskt var det svårt att få gehör. Politiker och andra makthavare var svärfirtade och till

Angela Goldin vill visa världen genom barns ögon. "Med rätt uppbackning och bra material blir också resultatet bra" säger hon.

slut fick paret vända sig till privatpersoner. En stiftelse bildades och 1986 öppnades museet för allmänheten.

14 år senare kan man fråga sig om Osloborna vet vilket guldkorn de har att visa världen. När jag frågar en hotellportier efter vägen till museet så har han aldrig hört talas om det. Någon större tillströmning av sommarturister är det heller inte, men besökarna är ändå många. Förutom barngrupper kommer enskilda från hela världen som hört talas om museet på olika sätt.

Angela Goldin berättar om en korean som vid ett besök på Museum of Modern Art i New York fick tag i en av barnkonstmuseets kataloger och bestämde sig för att åka till Oslo. Museet har också under åren byggt upp ett världsomspännande kontaktnät. Under åren har man bland annat samarbetat med UNESCO, WHO och SOS Barnbyar.

Kontaktnätet används inte minst vid de tävlingar museet utly-

ser med jämna mellanrum för att få in nya bilder. Tävlingarna har alltid något tema som till exempel "familjen" eller "katastrofer". Även om bidragen kommer från vitt skilda kulturer i 185 länder finns ändå vissa gemensamma linjer.

– Barnen skildrar de nära sakerna, föräldrar, syskon, husdjur och det som händer i omgivningen. På något sätt handlar alla bilder om kärlek, eller brist på kärlek, säger Angela Goldin.

I ett av rummen finns också en enorm docksamling med små figurer från jordens alla hörn.

– Det här rummet används ofta av barngrupper som kommer hit för att få en introduktion till något tema de ska jobba med.

På museet finns verk av allt från 2-åringar till 18-åringar, men det mesta är skapat av de lite äldre barnen. Några av konstnärerna har museet fått ett speciellt förhållande till. Efter det att Rafael Goldin avled i mitten av 90-talet målade

en 16-årig rysk flicka hans porträtt. Detta har en hedersplats på museet. Flera av världens unga konstnärer har också skickat in bidrag till flera tävlingar och har alltså mer än ett verk i samlingarna. Det finns också några som har hunnit bli vuxna och etablerat sig som yrkesverksamma konstnärer.

Det händer att de hör av sig för att få låna sina barndomsalter och då är det bara för Angela Goldin och de andra att börja leta. I samlingarna, som är magasinerade lite här och där, finns hela 150 000 bilder.

– Det kan ta ett år eller två att leta, men oftast hittar vi dem.

Vartannat år byts hela utställningen och därmed växer samlingen ännu mer. Bristen på utrymme börjar bli akut och det finns färdiga planer på en utbyggnad med ytterligare tre våningar under jord. Men för att gå iland med det projektet behövs sponsorer.

– Det fattas "bara" 30 miljoner kronor, säger Angela Goldin. ●

